

І. Д. Гамкало

Павлюченко Станіслав Євстигнійович

ПАВЛЮЧЕНКО Станіслав Євстигнійович (18. 08. 1937, м. Рославль Смоленської обл., РФ — 27. 10. 2010, Київ, похований у с. Тарасівка Києво-Святошинського, нині Фастівського р-ну Київської обл.) — хоровий диригент, педагог. Чоловік *П. Павлюченко*. Професор (1990). Народний артист УРСР (1978). Закінчив Київську консерваторію (1966; кл. *Е. Скрипчинської*). Після служби в армії 1960—66 керував хоровими гуртками Київського палацу піонерів і школярів. 1962—66 викладав у студії при Державному українському народному хорі (Київ), 1966—71 — керівник оркестрової групи, хормейстер цього хору. З хором гастролював у КНДР (1966), Мексиці та Канаді (1967), Чехословаччині (1968), Франції та Швейцарії (1969). У 1971—93 — художній керівник і головний диригент новоствореного Ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Західного прикордонного округу КДБ при РМ СРСР в Києві (нині — Ансамбль пісні і танцю Державної прикордонної служби України). Під його керівництвом колектив став лауреатом 1-го Всесоюзного конкурсу прикордонних ансамблів (Київ, 1973), Всесоюзного конкурсу прикордонної пісні (Ленінград, нині Санкт-Петербург, 1976; обидва — 1-а премія). В Ансамблі проходили строкову військову службу [І. Борко](#), [Р. Гриньків](#), [П. Зібров](#), [А. Іваниш](#), [В. Маруніч](#), [В. Самофалов](#), [В. Сіренко](#), [В. Шамо](#), [М. Шопша](#). Від 1974 викладав у Київському університеті культури і мистецтв: 1984—2010 — завідувач кафедри народно-пісенного виконавства, 2000—06 — декан факультету музичного мистецтва, керівник народного хору, який згодом став провідним студентським колективом свого профілю в Україні. Під керівництвом П. хор завоював Гран-Прі 3-го Всеукраїнського фестивалю-конкурсу колективів народного хорового співу імені П. Демущького (Київ, 2001), став лауреатом Літературно-мистецької премії імені Д. Луценка «Осіньне золото» (2010). З хором виступали видатні співаки [Н. Матвієнко](#), [Ф. Мустафаєв](#), С.

Пікульський, С. Фіцич та ін. У репертуарі хору — твори та обробки українських народних пісень композиторів-класиків та сучасних авторів, серед яких немало перших виконань. 2011 хору присвоєно ім'я П. Автор оркестрових та хорових перекладень низки творів українських авторів, обробок українських народних пісень. Мав записи на грамплатівках та компакт-дисках. Серед праць — «Скупа сльоза» // «Елеонора Верьовка-Скрипчинська. Музикант. Педагог. Людина: Спогади» (К., 2004).

Рекомендована література

1. Іваницький А. Музика на все життя. Таку долю собі обрав Народний артист України Станіслав Павлюченко // Президент. вісн. 2001, 15 верес.;
2. Павлюченко Станіслав Євстигнійович: бібліогр. покажч.: до 75-річчя від дня народж. К., 2012;
3. Ткаченко В. Педагогічна діяльність Станіслава Павлюченка (до 80-річчя від дня народження) // Молодий вчений. 2017. № 3(43).

Бібліографічний опис:

Павлюченко Станіслав Євстигнійович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879147>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).